

ระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
ว่าด้วยการพิจารณาการประชุมและการคัดค้านกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพิจารณาการประชุมและการคัดค้านกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖๐ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยว่าด้วยการพิจารณาการประชุมและการคัดค้านกรรมการ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) ระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัย

บูรพา

“ลูกจ้างของส่วนราชการ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์

“การอุทธรณ์” หมายความว่า การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกแต่ไม่รวมถึงกรณีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกของข้าราชการ

“การร้องทุกข์” หมายความว่า การร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย กรณีได้รับความเดือดร้อนจากผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ โดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา แต่ไม่รวมถึงการอุทธรณ์

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ความในระเบียบนี้ไม่ได้รับรู้ไว้หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และคำวินิจฉัยของประธานกรรมการ ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์เรื่องใดที่มีกฎหมาย ข้อบังคับหรือระเบียบกำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับหรือระเบียบในเรื่องนั้น ๆ

ข้อ ๗ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ให้ทำได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทนไม่ได้ ยกเว้นกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร

กรณีที่มอบหมายให้ผู้อื่นกระทำการแทน ต้องมอบหมายผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้ว โดยให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงว่ามีเหตุจำเป็น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ยังไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ แต่ถึงแก่ความตายในระยะเวลาการอุทธรณ์เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดหรือทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดหรือทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้มีสิทธิอุทธรณ์แทนได้ภายในกำหนดระยะเวลาสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๘ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ ต้องใช้ถ้อยคำสุภาพ แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผล ในการอุทธรณ์ ว่าตนเองได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้องเหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร หรือกรณีร้องทุกข์ ต้องแสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าได้รับความเดือดร้อนจากผู้บังคับบัญชาซึ่งใช้อำนาจหน้าที่ โดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศของมหาวิทยาลัย หรือไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร โดยให้ดำเนินการตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๒๘ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ อุทธรณ์หรือหนังสือร้องทุกข์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็น แต่ระยะเวลาที่ขยายเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือร้องทุกข์ และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ เป็นหลักฐานด้วย พร้อมแจ้งให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบด้วย

ข้อ ๑๐ หนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ที่อุทธรณ์หรือผู้ที่ร้องทุกข์แทน อาจถอนอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่คณะกรรมการ จะมีมติวินิจฉัยก็ได้

การถอนหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือร้องทุกข์ ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้ถอน อุทธรณ์หรือผู้ถอนร้องทุกข์นั้น หากถอนอุทธรณ์หรือถอนร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้เลขานุการบันทึกไว้ และให้ผู้ถอนอุทธรณ์หรือผู้ถอนร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนหนังสืออุทธรณ์หรือถอนหนังสือร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์นั้น ให้เป็นอันยุติ ทั้งนี้ การถอนอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ที่จะยื่น อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ได้แสดงเจตนา ไม่นำเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์มาขึ้นอีก

ข้อ ๑๑ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรก แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดทำงาน ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

กรณีผู้ยื่นหนังสืออุทธรณ์หรือผู้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ ระบุประเภทการใช้สิทธิไม่ถูกต้อง ให้ถือวันที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือร้องทุกข์ในครั้งแรก เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือ ร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๒ ในระหว่างการศึกษาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์เรื่องใด เมื่อคณะกรรมการมีมติ เป็นประการใดแล้ว อาจมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งมติให้ผู้อุทธรณ์หรือ ผู้ร้องทุกข์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบโดยเร็ว

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณา

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใด ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออก ผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัยผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง เป็นหนังสือ

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออก
ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันได้รับทราบคำสั่ง

กรณีผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออก ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งและผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่ง
ให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกแล้ว ให้ทำบันทึก
ลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งผู้เป็นพยานไว้เป็นหลักฐาน โดยถือว่าวันที่
แจ้งนั้นเป็นวันที่ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกได้รับทราบคำสั่ง

กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง
และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออก
ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออก ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้
สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกเก็บไว้หนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกลงลายมือ
ชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งและส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้น
สิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกได้รับเอกสาร
ดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกลงลายมือชื่อ
และวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกสั่งให้ออกได้รับทราบคำสั่งแล้ว

กรณีที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้แจ้งคำสั่งด้วยช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษ
หรือผู้ถูกสั่งให้ออกได้รับทราบคำสั่งตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวน
ของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล
พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกอุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือถูกสั่งลงโทษด้วย
ทั้งนี้หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ
ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ตามที่กำหนดในกฎหมาย
ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์ให้ทำหนังสือถึงประธานกรรมการ พร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้อง
ในเอกสารประกอบการพิจารณา (ถ้ามี) โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์สำหรับการติดต่อประสานงาน
- (๒) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออก
- (๓) ข้อเท็จจริง เหตุผล หรือข้อกฎหมาย ที่ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งลงโทษหรือคำสั่ง
ให้ออก

(๔) คำขอหรือข้อความที่แสดงความประสงค์ของผู้อุทธรณ์

(๕) การลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ในคำอุทธรณ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทน
สำเนาคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออก เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)

การยื่นหนังสืออุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) ยื่นหรือส่งถึงงานสารบรรณ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี และให้ผู้รับหนังสือออก
ใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ยื่นหนังสือตามระเบียบ
ว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือว่าวันที่ยื่นหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

(๒) ยื่นหรือส่งทางไปรษณีย์ไปยังมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์
ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ของหนังสือ

เป็นวันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์เมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการประทับตราหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันรับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

(๓) ยื่นหรือส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามวิธีการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ที่มหาวิทยาลัย กำหนดให้ถือวันที่ยื่นหรือส่งนั้น เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๗ ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงด้วยวาจาในชั้นพิจารณา ของคณะกรรมการให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ โดยผู้อุทธรณ์ มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของคณะกรรมการได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งรายชื่อ และจำนวนทนายความหรือที่ปรึกษาของตนที่จะเข้ามาในการพิจารณาด้วย หากคณะกรรมการพิจารณา เห็นว่ามีข้อเท็จจริงที่เพียงพอแล้วและการแถลงด้วยวาจาไม่จำเป็นต่อการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้การ แถลงด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงด้วยวาจาตามวรรคหนึ่ง การพิจารณา อนุญาตจำนวนของทนายความหรือที่ปรึกษาให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ โดยให้ผู้อุทธรณ์นำทนายความ หรือที่ปรึกษาของตนมาเข้าร่วมประชุมตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษา ได้ทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่จะมีการแถลงด้วยวาจา ให้ประธานกรรมการแจ้งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ ทราบด้วยวาจาถ้าประสงค์จะแถลงแก่ ก็ให้มาแถลงหรือจะมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มา แถลงแก่ด้วยวาจาก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก่ดังกล่าว ให้คู่กรณีในอุทธรณ์หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๑๙ เรื่องอุทธรณ์ที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ถูกต้อง ในสาระสำคัญตามข้อ ๑๖ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งเป็นหนังสือ

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัย เมื่อสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยแล้วเห็นว่าไม่รับเรื่องอุทธรณ์ให้มหาวิทยาลัยแจ้งมตินั้น แต่ในกรณีที่ สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าให้รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการตามมติโดยเร็ว

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าเรื่องอุทธรณ์ใดสมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการ ดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีมติรับอุทธรณ์ไว้พิจารณา และแจ้งมติไปยังผู้อุทธรณ์เพื่อทราบพร้อมแจ้งสิทธิ ในการคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการ

(๒) มีหนังสือจัดส่งสำเนาหนังสือของผู้อุทธรณ์ให้คู่กรณีในอุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ส่งลงโทษ หรือสั่งให้ออก พร้อมแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงและจัดส่งสำนวนการสอบสวนและหลักฐานการสอบสวนทั้งหมด พร้อมบัญชีเอกสาร สำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกของผู้อุทธรณ์ และรับรองสำเนา ถูกต้องในเอกสารประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับ หนังสือแจ้ง

ในกรณีที่เห็นสมควรจะกำหนดประเด็นให้คู่กรณีในอุทธรณ์จัดทำคำชี้แจงหรือให้จัดส่ง พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกให้หน่วยงาน หรือส่วนงาน หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือจัดส่งคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร หรือจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา วินิจฉัยหรือที่จะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาด้วยก็ได้

(๓) เมื่อคู่กรณีในอุทธรณ์ได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมคำชี้แจงตาม (๒) เสนอต่อคณะกรรมการแล้ว คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณาถ้อยแถลง ตรวจสอบสำนวนอุทธรณ์ สำนวนการสอบสวนและคำชี้แจง แล้วเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ หากคณะกรรมการเห็นสมควรต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและความเหมาะสมและความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายได้

ข้อ ๒๑ ในการพิจารณาอุทธรณ์ หากเห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการจะจัดให้มีการนั่งพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้าก็ได้

กรณีคณะกรรมการจัดให้มีการนั่งพิจารณาตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาอุทธรณ์ให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้แถลงสรุปอุทธรณ์และคำแก้อุทธรณ์ของตน

คู่กรณีจะยื่นคำแถลงสรุปอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ของตนเป็นหนังสือก็ได้ โดยยื่นคำแถลงเป็นหนังสือก่อนวันนั่งพิจารณาอุทธรณ์หรืออย่างช้าที่สุดในระหว่างการนั่งพิจารณาอุทธรณ์

คำแถลงนั้นจะยกข้อเท็จจริงซึ่งไม่เคยอ้างไว้แล้วมิได้ เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญในเรื่องอุทธรณ์ และคู่กรณีผู้ยื่นสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือเป็นพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อคณะกรรมการไว้ก่อนได้

ข้อ ๒๒ กรณีที่ความปรากฏแก่คณะกรรมการว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้วและถึงแก่ความตายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ชะลอการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นออกไปก่อน จนกว่าทายาทตามข้อ ๗ วรรคสาม จะมีคำขอเข้ามา หรือโดยที่คณะกรรมการเรียกเข้ามา เพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้าแถลง หรือชี้แจงประเด็นการอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อประธานกรรมการภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย และให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๗ วรรคสาม คณะกรรมการจะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้ กรณีที่ทายาทของผู้อุทธรณ์มิได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งให้ยุติเรื่องและจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบงานอุทธรณ์

ข้อ ๒๓ เมื่อได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติหรือเพียงพอต่อการพิจารณาแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย โดยในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์
- (๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมทั้งเหตุผล
- (๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๔ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้มีมติเพื่อเสนอความเห็น และข้อวินิจฉัยต่อสภามหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษหรือการสั่งให้ออกถูกต้องเหมาะสมกับความผิดหรือชอบด้วยกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดประการใด ให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องและเหมาะสม หากเห็นว่าผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษหนักขึ้น หรือโทษเบาลง ให้มีมติเพิ่มโทษหรือลดโทษแล้วแต่กรณี หรือการสั่งให้ออกไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสม

(๓) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษหรือการสั่งให้ออกไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือมิได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดให้ครบถ้วน ให้มีคำวินิจฉัยเพิกถอนคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออก และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง

(๔) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำวินิจฉัยแก้ไข เปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๕) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวและผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะเดียวกันอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น หากกรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๒๕ เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับมติจากสภามหาวิทยาลัยตามข้อ ๒๔ แล้ว ให้มหาวิทยาลัยแจ้งมตินั้น ให้ผู้อุทธรณ์เพื่อทราบ และแจ้งคู่กรณีในอุทธรณ์เพื่อทราบหรือดำเนินการตามมติของสภามหาวิทยาลัยโดยเร็ว มตินั้นให้เป็นที่สุด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามวรรคสองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือด้วย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจมติของสภามหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ในกรณีที่คณะกรรมการมิได้วินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณา

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับหรือประกาศของมหาวิทยาลัย

หรือไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันเกิดเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๗ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหรือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้นเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

กรณีผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการโดยตรง หรือโดยผ่านผู้บังคับบัญชาที่เหนือลำดับกว่าผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ก็ได้

กรณีร้องทุกข์ผ่านผู้บังคับบัญชาที่เหนือลำดับกว่าผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้ร้องทุกข์สังกัดสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ให้ยื่นต่ออธิการบดี หรือรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีที่ควบคุม ดูแลหน่วยงานที่ตนสังกัด เว้นแต่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้ยื่นต่อประธานกรรมการ

(๒) กรณีที่ผู้ร้องทุกข์สังกัดสำนักงานอธิการบดี ให้ยื่นต่ออธิการบดี หรือรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีที่ควบคุม ดูแลหน่วยงานที่ตนสังกัด เว้นแต่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้ยื่นต่อประธานกรรมการ

(๓) กรณีผู้ร้องทุกข์สังกัดคณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ยื่นต่อคณบดี หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เว้นแต่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากคณบดี หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ยื่นต่ออธิการบดี

(๔) กรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากอธิการบดี หรือนอกเหนือจากกรณี (๑) (๒) และ (๓) ให้ยื่นต่อประธานกรรมการเท่านั้น

ข้อ ๒๘ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ นั้น ต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต

(๒) เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร

(๓) เป็นการใช้อำนาจโดยไม่ชอบ

(๔) เป็นการประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่าง อันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันได้รับทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

กรณีผู้ร้องทุกข์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์แล้วให้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งผู้เป็นพยานไว้เป็นหลักฐาน โดยถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๒) ในกรณีไม่อาจแจ้งคำสั่ง ตาม (๑) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ร้องทุกข์ ณ ที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์เก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งและส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๔) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์กระทำการไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ต่อผู้ร้องทุกข์ โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใดให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดังกล่าว เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๓๐ การร้องทุกข์ให้ทำหนังสือถึงประธานกรรมการ พร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารประกอบการพิจารณา (ถ้ามี) โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์สำหรับการติดต่อประสานงาน

(๒) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำหรือคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์อันมีลักษณะตามข้อ ๒๘

(๓) เหตุผลหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

(๔) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือหนังสือเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) คำขอหรือข้อความที่แสดงความประสงค์ของผู้ร้องทุกข์

(๖) การลงลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ในคำร้องทุกข์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทน

(๗) เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)

การยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการโดยตรง ให้ผู้ร้องทุกข์ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) ยื่นหรือส่งด้วยตนเอง ให้ยื่นหรือส่งที่งานสารบรรณ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี และให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

(๒) ยื่นหรือส่งทางไปรษณีย์ ไปยังมหาวิทยาลัย ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือ เป็นวันยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ เมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการประทับตราหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

(๓) ยื่นหรือส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวิธีการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และให้ถือวันที่ยื่นหรือส่งนั้น เป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๑ ในการร้องทุกข์ ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ โดยผู้ร้องทุกข์ มีสิทธินำพยานความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของคณะกรรมการได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งรายชื่อและจำนวนพยานความหรือที่ปรึกษาของตนที่จะเข้ามาในการพิจารณาด้วย หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงที่เพียงพอแล้วและการแถลงด้วยวาจาไม่จำเป็นต่อการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะให้การแถลงด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงด้วยวาจาตามวรรคหนึ่ง การพิจารณาอนุญาตจำนวนของพยานความหรือที่ปรึกษาให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ โดยให้ผู้ร้องทุกข์ นำพยานความหรือที่ปรึกษาของตนมาเข้าร่วมประชุมตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ การใดที่พยานความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ร้องทุกข์ เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่จะมีการแถลงด้วยวาจา ให้ประธานกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือจะมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ด้วยวาจาก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๓๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๒๗ ให้ผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในลำดับเหนือกว่าผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดำเนินการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นที่ทำให้ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือคับข้องใจ เพื่อทำความเข้าใจ และให้รายงานผลการดำเนินการดังกล่าวพร้อมหนังสือร้องทุกข์รวมถึงเอกสารหลักฐาน (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ยื่นหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗ และคณะกรรมการเห็นว่าอาจดำเนินการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นได้ ให้ประธานกรรมการส่งหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในลำดับเหนือกว่าผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ เรื่องร้องทุกข์ที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญ ตามข้อ ๒๘ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ รวมถึงต้องไม่ใช่เรื่องที่ได้เคยมีการร้องทุกข์ และได้มีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยเมื่อสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยแล้วเห็นว่าไม่รับเรื่องร้องทุกข์ให้มหาวิทยาลัยแจ้งมตินั้น แต่ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าให้รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการตามมติโดยเร็ว

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าเรื่องร้องทุกข์ใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่สมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีมติรับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา และแจ้งมติไปยังผู้ร้องทุกข์เพื่อทราบพร้อมแจ้งสิทธิในการคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการ

(๒) มีหนังสือจัดส่งสำเนาหนังสือของผู้ร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ พร้อมแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้คำร้องทุกข์ และรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

ในกรณีที่เห็นสมควรจะกำหนดประเด็นให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์จัดทำคำชี้แจงหรือให้จัดส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกให้หน่วยงาน หรือส่วนงาน หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือจัดส่งคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร หรือจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยหรือที่จะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาด้วยก็ได้

(๓) เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้จัดทำคำชี้แจงพร้อมส่งเอกสารประกอบการพิจารณาตาม (๒) เสนอต่อคณะกรรมการแล้ว คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณากลับกรองตรวจสอบเรื่องร้องทุกข์ คำชี้แจงแก้คำร้องทุกข์ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๓๖ ในการพิจารณาคำร้องทุกข์ หากเห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการจะจัดให้มีการนั่งพิจารณาคำร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์มีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้าก็ได้

กรณีคณะกรรมการจัดให้มีการนั่งพิจารณามารวดหนึ่ง ต้องแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาคำร้องทุกข์ให้ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเพื่อเปิดโอกาสผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้แถลงสรุปคำร้องทุกข์ และคำแก้คำร้องทุกข์ของตน

ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์จะยื่นคำแถลงสรุปคำร้องทุกข์ หรือคำแก้คำร้องทุกข์ของตนเป็นหนังสือก็ได้ โดยยื่นคำแถลงเป็นหนังสือก่อนวันนั่งพิจารณาคำร้องทุกข์ หรืออย่างช้าที่สุดในระหว่างการนั่งพิจารณาคำร้องทุกข์คำแถลงนั้นจะยกข้อเท็จจริงซึ่งไม่เคยอ้างไว้แล้วมิได้ เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญ ในเรื่องคำร้องทุกข์ และผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือเป็นพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อคณะกรรมการไว้ก่อนได้

ข้อ ๓๗ เมื่อได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติหรือเพียงพอต่อการพิจารณาแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย โดยในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในการร้องทุกข์
- (๓) สรุปคำร้องทุกข์และคำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์
- (๕) สรุปข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการแสวงหาเพิ่มเติม (ถ้ามี)
- (๖) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง
- (๗) คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผล

ข้อ ๓๘ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้วเสร็จให้มีมติเพื่อเสนอความเห็นและข้อวินิจฉัยต่อสภามหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ถูกต้องตามกฎหมายหรือเป็นธรรมแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ให้มีมติแก้ไข โดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่เป็นธรรมนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องและเป็นธรรม

(๓) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น บางส่วนไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่เป็นธรรม ให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือให้เป็นธรรม

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น หากกรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๓๙ เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับมติจากสภามหาวิทยาลัย ตามข้อ ๓๘ แล้ว ให้มหาวิทยาลัยแจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์เพื่อทราบ และแจ้งผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์เพื่อทราบหรือดำเนินการตามมติของสภามหาวิทยาลัยโดยเร็ว มตินั้นให้เป็นที่สุด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามวรรคสองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือด้วย

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจมติของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณีที่คณะกรรมการไม่ได้วินิจฉัยคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา ให้ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิดังนี้

(๑) กรณีผู้ร้องทุกข์เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของส่วนราชการ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

(๒) กรณีผู้ร้องทุกข์เป็นข้าราชการ ให้มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิจารณาวินัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินัยของสภามหาวิทยาลัย หรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาตามข้อ ๙ แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การประชุมและการคัดค้านกรรมการ

ข้อ ๔๐ การประชุมต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๔๑ การลงมติให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่เมื่อมีกรรมการคนใดคนหนึ่งร้องขอให้ลงมติโดยลับหรือโดยวิธีการอื่นใด โดยกรรมการที่เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเห็นชอบด้วย จึงให้กระทำโดยลับ

(๑) การลงมติโดยเปิดเผยให้ปฏิบัติ ดังนี้

(ก) ยกมือขึ้นพร้อมศีรษะ หรือ

(ข) ประธานเรียกชื่อกรรมการให้ออกเสียง หรือ

(ค) วิธีอื่นใดซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร

(๒) การลงมติโดยลับให้ปฏิบัติ ดังนี้

(ก) เขียนสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายบนแผ่นกระดาษที่ฝ่ายเลขานุการจัดให้ตามที่ประชุมกำหนด หรือ

(ข) วิธีอื่นใดซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร

ข้อ ๔๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๔๓ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม หากกรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือ-ก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้น

ข้อ ๔๔ เมื่อคณะกรรมการได้มีมติให้ส่งรับเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งประกาศรายชื่อคณะกรรมการให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ รวมถึงผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์แทนทราบ โดยให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ รวมถึงผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์แทน ลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน หรือหากส่งสำเนาประกาศรายชื่อคณะกรรมการทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ซึ่งปรากฏจากเอกสารของทางราชการ หรือหลักฐานที่ปรากฏจากการสอบสวนในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันส่งสำเนาประกาศดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบแล้ว

ข้อ ๔๕ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น ตามความเป็นจริงกับผู้ถูกล่าหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือผู้สั่งให้ออก หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ รวมถึงเป็นลุง ป้า น้า อา ของคู่กรณีดังกล่าว

(๕) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของผู้ถูกล่าหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือผู้สั่งให้ออก หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับคู่กรณีดังกล่าวเป็นบุตรบุญธรรม

(๖) เป็นหรือเคยเป็นคู่หมั้น คู่สมรส หรือผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยไม่จดทะเบียนสมรส รวมถึงบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดซึ่งอยู่กินกับผู้ถูกล่าหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือผู้สั่งให้ออก หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๗) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์เสียความเป็นธรรม

(๘) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบหนังสือแจ้งประกาศรายชื่อคณะกรรมการ โดยต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้าน ด้วยว่าจะทำให้การพิจารณาไม่ได้รับความจริงและยุติธรรมอย่างไร

ในกรณีที่นำหนังสือคัดค้านมายื่นเอง ให้ยื่นที่งานสารบรรณ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี และให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือคัดค้าน

ในกรณีที่ส่งหนังสือคัดค้านทางไปรษณีย์ไปยังมหาวิทยาลัย ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหรือส่งหนังสือคัดค้านเมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการประทับตราหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ข้อ ๔๖ เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านตามข้อ ๔๕ ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวกรรมการผู้ถูกคัดค้าน เมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากห้องประชุม หรือเมื่อมีเหตุแห่งการคัดค้านตามข้อ ๔๓ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ในระหว่างที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ถูกคัดค้านหรือผู้ขอถอนตัวต้องออกจากห้องประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่เหลืออยู่

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงข้างมากของกรรมการที่เหลืออยู่ ก็ให้กรรมการผู้นั้นพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

เมื่อที่ประชุมมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งมติที่ประชุมให้ผู้ถูกคัดค้านและผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบโดยไม่ชักช้า

การกระทำใด ๆ ของผู้ถูกคัดค้านที่มีอำนาจพิจารณา ได้กระทำไปก่อนการหยุดการพิจารณา ย่อมไม่เสียไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่มิผู้ยื่นเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ไว้แล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ และยังดำเนินการพิจารณาไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปตามระเบียบเดิมจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายศานิตย์ นาคสุขศรี)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ :- เนื่องจากระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดชั้นกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่บังคับใช้อยู่ ได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๖๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งถูกยกเลิกโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้ว ฉะนั้น สมควรปรับปรุงระเบียบดังกล่าวให้มีเนื้อหาสอดคล้องตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงจำเป็นต้องออกระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ฉบับนี้